

[Redacted]

מספר תיק: 42326-10-15
תאריך: 29/03/2016
שעה: 09:00
בפני כבוד השופט/ת: גרוס רחל

בית דין האזורי לעבודה

[Redacted]

המעורר:

סיומקין זאב 16 באר שבע, 8463116
ע"ש כ"ר ע"י שרון בירון מרקובר, ת"ת

[Redacted]

- נגד -

המשיב:

המוסד לביטוח לאומי
ע"י בייכ עוה"ד א. בלום וא"ו כ. צוקלר וא"ו מ. כהן וא"ו
נ. נוח וא"ו ה. גולן יונסיאן וא"ו א. צור אסרף וא"ו ב. חודד וא"ו
ל. מאכאלו וא"ו ע. אבן

[Redacted]

בקשה לשינוי סיווג

בייכ הנתבע מתכבדת להודיע לכבוד בית הדין כי מעיון בחיק עולה כי מדובר בתביעה על החלטת פקד תביעות.

לפיכך מבוקש להעביר את התיק למסלול של תיק רגיל ולקבוע לדין בהתאם.

בקשה זו מוגשת מבלי לפגוע במלוא הטענות המקדמיות השמורות לנתבע ובכלל זה טענת התיישנות.

יחא זה מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

החלטה	18/11/2015
	תיק 42326-10-15
	הש' רחל גרוס
עו"ד זנתבע	<ol style="list-style-type: none"> מנימוקי הבקשה ובשים לב לכך שמדובר בתביעה על החלטת פקיד תביעות ולא בערעור על החלטה של ועדה הפואית לעררים, המזכירות תשנה את סיווג התיק מת"ק ערעור על החלטה של ועדה רפואית לעררים לתיק תביעה על החלטת פקיד תביעות. בנסיבות הענין, הדין הקבוע ליום -29.3.16 מבוטל. המזכירות תנפיק דרישה להגשת כתב הגנה ותקבע מועד חדש לדין.

1261695.docx

42786 10/2018
 קובץ שיום: 29/09/2018
 בשעה: 09:00
 בפני כבוד השופט/ת: גרוס רחל

בית הדין האזורי לעבודה

[Redacted]

המעורר:

טיומקין זאב 16 דאר שבע, 8463116
 ע"י ב"כ עו"ד שרון בירון מרקוביץ ואח'
 [Redacted]
 טלפון: 086659359, פקס: 086659774

- נגד -

המשיב:

המוסד לביטוח לאומי
 ע"י ב"כ עוה"ד א. בלוס ואו י. צוקלר ואו מ. כהן ואו
 נ. טה ואו ה. גולן יוגסיאן ואו א. צור אסרף ואו ב. חדד ואו
 ל. מכהאל ואו ע. אבו
 [Redacted]

בקשה לשינוי סיווג

ב"כ הנתבע מתכבדת להודיע לכבוד בית הדין כי מעיון בתיק עולה כי מדובר בתביעה על החלטת פקיד תביעות.

לפיכך מבוקש להעביר את התיק למסלול של תיק רגיל ולקבוע לדיון בהתאם.

בקשה זו מוגשת מבלי לפגוע במלוא חטענות המקדמיות השמורות לנתבע ובכלל זה טענת חתיישנות.

יחא זה מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

עו"ד
 הנתבע

ב"כ

משרד המשפטים
 תל אביב-יפו
 17.09.2018
 לתיק בל / צפ"ד

49396-10-18

בבית הדין האזורי לענייני עבודה

בל / בפני כב' השופט

בענין:

אשר אליו מס' 40, דמות 2014
ע"י ב"כ עו"ד שרון בירון מרקוביץ ואח'
מרת' הנייטו סולד 8, ת.ד. 232
באר שבע 84100

בית הדין האזורי לענייני עבודה
תאריך שבו
2018-10-11
13 / 10

מס' 40, דמות 2014
מס' 40, דמות 2014

- נגד -

המוסד לביטוח לאומי
המחלקה המשפטית

באר שבע 84100

המעורר

המשיב

כתב ערעור

המעורר מתכבד בואת להגיש לבית הדין הנכבד, ערעור על החלטת המוסד לביטוח לאומי (להלן "המשיב"), שניתנה ביום 18/11/14 לענין תאונת עבודה מיום 06/08/14 ואשר זכותה, ללא כל ציודק שבדין, את תביעתו של המעורר לתשלום דמי פגיעה בגין תאונת עבודה.

נאלח גיבושתי הערעור

1. המעורר, יליד 1986, צעיר, רווק ללא ילדים אשר חלה במחלת הסרטן לאחר שהיה חשוף לחומרים מסרטנים מאד במעבדה בדברית PERRIGO.
2. המעורר היה כאמור שכיר אשר עבד כחוקר במעבדה לבקרת איכות במפעל "פריגו אי.פי.אי" בע"מ, נפגע בעבודתו כאשר במהלך עבודתו חשף לחומרים מסוכנים, בעקבות היחשפותו לחומרים אלה חלה בסרטן הדם וניזקק להשתלת מח עצם. זמן קצר לאחר שאובחן פוטר כלאחר יד מעבודתו ככלי "משוטט".
3. ביום 26/07/13 גילה המעורר לראשונה, בעת עבודתו, דימום מהחניכיים. באותו הערב, הבחין המעורר בנקודות דמיות רבות על גבו. ביום 27/07/13 פנה המעורר לרופא משפחה (רופא עור), שם קבע הרופא כי מדובר בסרומבוציטופניה, ונתן הפניה למיון. ביום 28/07/13

- הגיע המועד למיון, ובמשך שבועיים היה במעקב וטיפולים במחלקה בממית. לאחר הבדיקות שעבר, אובחנה הבעיה, והמערער הועבר למחלקה ההמטולוגית.
4. מאותו חיים התובע לא חזר יותר לעבודתו, וזאת עד לאחר כ- 15 חודשי מחלה.
5. באוגוסט 2013 אובחן כ - severe aplastic anemia ביחסיות מזר עצם מתארק 01/08/13. המערער הועבר מבית חולים סדוקה לבית חולים בלינסון, שם עבר השתלת מח עצם.
6. ביום 06/08/14, המערער הגיש תביעה לתשלום דמי פגיעה למוסד לביטוח לאומי במסגרתה צירף את כל המסמכים הרלוונטיים לתביעה ואף צירף תיאור של עבודתו שכן הרופאים עצמם התייעץ אמרו כי מחלתו התפרצה כתוצאה מחשיפה לחומרים מסוכנים.
7. ביום 18/11/14 ניתנה החלטת חמ"ל לדחיית תביעתו של המערער בטענה כי לא ארעה "תאונת עבודה" ו/או "נחלת מקצוע" (מיקרוטו אומה) כמשמעה בסעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי התשנ"ה 1995 (להלן "החוק").
8. ביום 29/09/14 נשלח מכתב המעביד אל המשיב, אשר לטענתו ככל הידוע לו אין תלונות דומות של עובדים בתחנת העבודה של העובד שבנדון. עם זאת, לא הכחיש המעביד את סענת החייב.
9. המערער יטען כי טעה המשיב בכך שקבע כי הנו דחה את תביעתו של המערער וזאת מבלי ליתן נימוק מספק ו/או נימוק כלשהו להחלטתו, דבר אשר אינו מאפשר לבקר החלטתו שכן לא ניתן לדעת על סמך מה התבסס בקובעו כי לא הוכח קיום אירוע תאונתי בעבודת המערער אשר הביאו לחלות בסרטן חדם כאשר המערער, טרם כניסתו לעבודה, היה בחור צעיר ומצבו הבריאותי היה תקין.
10. המשיב טעה עת לא התייחס לפגיעתו הקשה של המערער עת אין כל התייחסות למצאי ביופסית מוח עצם אשר קבעה כי קיימים ממצאים אובייקטיביים בגופו של המערער. מצא כי המערער סובל מאפלפטיק אנמיה.
11. המערער היה במצב בריאותי תקין טרם תחילת עבודתו אצל המשיבה. המשיב טעה עת לא התייחס לכך שמיום התאונה שהה המערער בחופשת מחלה ונעדר מעבודתו, וזאת בשל מצבו הבריאותי שגורם עקב היחשפותו לחומרים המסוכנים בעת עבודתו.
12. המערער שהה בחופשת מחלה עקב פגיעתו בתאונה מעל שנה. בוועדה רפואית, שהתקיימה בהרכב של 3 רופאים, הוחלט כי המערער אינו יכול לשוב לעבוד במעבדה בחשיפה לחומרים כימיים.

רצ"ב מכתב ג'יום 29/4/14 מאת ד"ר ברנבלט מומחה ברפואה תעסוקתית
 13. במכתב הרופא התעסוקתי מיום 29/4/14 נרשם מפורשות כי **13** אינו יכול לשוב לעבודתו במעבדה בחשיפה לחומרים כומיים".

14. ביום 3/2/14 נשלח מסמך טאז PERRIGO מקום עבודתו של התובע שבו נרשמו שמות החומרים המסוכנים אליהם היה חשוף מר סיבוני ובין היתר החומר המסוכן לסכנה לחלות במחלת הסרטן בה חלה התובע במרט בגילאים צעירים. זאת ועוד אין טווח חשיפה" כלומר אין צורך בחשיפה ממושכת בכדי לחלות שכן כל אחד על פי המערכת החיסונית שלו מגיב לחומרים מסוכנים.

15. לאור כל האמור לעיל ולאור עדויות שניבאו בפני בית הדין הנכבד, כלל לא מרבית קביעת המשיב כי לא ארע אירוע תאונתי ו/או מחלת מקצוע (מיקרוסדאומה) נהגדתו על פי חוק וכי המשיב מנסה לשלול זכויות המבוטח המגיעות לו עפ"י חוק, לא נקבעה בספרות הרפואית תקופת חשיפה לחומרים המסוכנים ואף לא רמתם, אלא מספיקה הימצאותם של חומרים אלו בכדי להקים עילת "הקשר הסיבתי" למחלת המקצוע.

16. טעה המשיב שדחה בהרף עין את הטענה כי הפגיעה התרחשה בעת העבודה ואובחנה כמחלת מקצוע על אף פירוט שניתן בתביעתו של המועדע על ידי המועדע והמסכת העובדתית המצטברת, עליה אין המעביד חולק כלל וכלל.

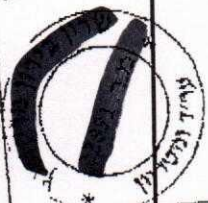
17. טעה המשיב הנכבד בכך שהתעלם מהוראות החוק והתקנות ובכך גרם לאי חוקיותו של החלק כולו מתחילתו ועד סופו. המשיב טעה בשאלה שבחוק, חרג מסגרותו התעלם מהוראות חוק המחייבות אותו ובמקרה דגן אף מחובתו המוסרית ליתן למבוטח זכויותיו שברדן ובצדק.

18. היות דר בקיומו של קשר סיבתי באחז שהוא אף נמך כדי להצדיק את קבלת התביעה, תביעתו של המועדע צריכה להתקבל.

19. אשר על כן, מתבקש בן הדין הנכבד לקבל את הערוער בעניינו של המועדע ולקבוע כי אכן התובע לוקה ב"מחלת מקצוע" בגין החשיפה לחומרי המסוכנים.

כמו כן, מתבקש בית הדין הנכבד להייב המשיב בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתוספת סג"מ כד"ן.

 עו"ד **13**
 ב"כ המועדע

בית דין אזורי לעבודה

[Redacted]

16 נובמבר 2017

לפני כב' השופטת יעל אנגלברג שהם
- דן יחיד -

[Redacted]

התובע:

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"ב עו"ד מיכל כהן

הנתבע:

פסק דין

תביעה זו עניינה להכיר במחלת סרטן הדם שבה לקח התובע כ"פגיעה בעבודה" על פי עילת המיקרוטראומה.

רקע עובדתי

1. התובע יליד 1986, הנדסאי כימיה בהשכלתו, עבד כלבורנט למעבדה לביקורת איכות במעבדה [Redacted] מיום 18.11.12 ועד ליום 28.7.13.

במסגרת תפקידו נדרש התובע לערוך בדיקות שונות לחומרים שונים. בכל יום בדיקת התובע-5 חומרים וערך כ-100-120 בדיקות. הבדיקות כללו שקילה של חומרים. החומרים הגיעו בכוסות סגורות ועל פי הכללים היה על התובע לפתחם בתוך המנדף שהוא לרוב מערכת סגורה. במעבדה עבדו כ-20-30 עובדים במשמרת.

2. יום העבודה הממוצע של התובע ארך כ-8.5 שעות ולעיתים עבד גם משמרות בנות 12 שעות.

3. על פי דו"ח המעסיק, החומרים שאיתם עבדו במעבדה שבה עבד התובע הם:

- Cetirizine, Modafinil, Letrozole, Tramadol, Pentoxifylline, Cilostazol,
- Midazolam, Anastrozole, Doncepezil, Omeprazole, Fluticasone, Mometasone,
- Halobetasole, Flunazetil, Granisetron, Imiquimode, cis-Atracurium,

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

[Redacted]

16 נובמבר 2017

Ammonium Lactate, Moxonidine, Rocuronium, Terbinafine, Pramipexole, Fenofibrate, Levocetirizine, Modafenil.

ואילו הנוזלים האורגניים שהיו בשימוש במעבדה הם:

Carbon, Tetrachloride, Diethylamine, iso-Octane, n-Hexane, Triethylamine, Trifluoroacetic acid, Acetonitrile, Metahnol, 2-Propanol, Acetic acide, Acetic anhydride, Acetone, Chloroform, Dichloromethane, 1,4-Dioxane, Ethanol, Ethyl acetate, Hydranal Composite 1, Hydranal Composite 5, Hydranal Composite 5K, Hydranal Solvent, Hydranal Working medium K, Isopar G, Tetrhydrofuran, Toluene, n-Hexylamine, Dinitrofluorobenzene, Mercury acetate.

4. כמויות החומרים בכל פעם עומדת על 0.1-2 גרם כאשר השקילה נעשית בתוך מנדפים למינריים המצוידים בפילטרים (סעיף 4 למכתב).

5. תביעת התובע להכיר במחלת סרטן חדם כ"פגיעה בעבודה" כתוצאה מרשיפה לחומרים מסוכנים, על פי עילת המיקרוטראומה/מחלת מקצוע, נדחתה על ידי הנתבע תוך שקבע כי:

"על פי המשמכים שבידינו, לא הוכח קיום אירוע תאונתי/אירועים תאונתיים זעירים תוך כדי ועקב עבודתך, ואשר הביאו למחלת סרטן הדם. מבחינה רפואית לא הוכח קיום קשר סיבתי בין מחלתך לבין תנאי עבודתך. מחלתך התפתחה על רקע מצב תחלואתי טבעי שאינו קשור בתנאי העבודה. לפיכך, אין לראות במחלתך כתאונת עבודה"

כנגד החלטה זו עותר התובע בתביעה שבפני.

6. מטעם התובע העידו הוא עצמו, לבורנסית נוספת במעבדה [Redacted] וכן ממונה הבטיחות מר [Redacted] ואילו מטעם הנתבע העידו מנהלת המעבדה בתקופת עבודתו של התובע [Redacted] מנהלת המעבדה אשר החליפה את חגבי [Redacted]

בית דין אזורי לעבודה ובאר שבע

ב"ק 447/17

16 נובמבר 2017

טענות הצדדים

7. לטענת התובע, עבודתו כלבורנט במעבדה נעשתה תוך שהוא נחשף מידי יום לחומרים מסוכנים אשר גרמו למחלתו. לדבריו, עבד במעבדה שהינה חלל סגור ללא חלונות תוך שהוא מבצע 100-120 בדיקות ביום של חומרים מסוכנים כאשר המנדף פתוח בחלקו ולא תמיד נעשה שימוש באמצעי מיגון. התובע טוען, כי בו זמנית עבדו במעבדה 40 לבורנטים בשני חללים ולא כולם השתמשו במנדפים. לעיתים קרובות נעשו הבדיקות במהלך יום תוך שהחומר נשפך על השולחן ולעיתים קרובות היו העובדים משאירים במעבדה את הכוס עם החומר כשהוא גלוי. התובע הוסיף וטען כי החומרים הגיעו מהמחסן למעבדה בבקבוקים עשויים זכוכית והם היו נשברים לעיתים קרובות. התובע מציין כי מעדותה של גבי לוי, עולה כי חלק מהמכשירים היו תקולים וטוען כי אין ליחס כל משקל לעדותן של הגב' גרנצק והגב' אונטרמן שלא היו בקיאות בעבודה שביצע התובע ולא היו מודעות לתקלות כמו שבירת בקבוקים המכילים חומר מסוכן. התובע מציין כי בדיקות תקופתיות במעבדה מבוצעות בתדירות של פעם בחצי שנה, שנה ועל כן סביר להניח כי עבד על מכשירים תקולים שכלל לא נבדקו בתקופת עבודתו במפעל. התובע מציין, כי מעדותו של מר מרקוביץ עולה כי תתכן אפשרות שיישפך חומר על שולחן העבודה ואירוע זה לא ידוע.

8. לטענת הנתבע, מעדויות והראיות הנמצאות בפני הדין, לא הוכח כי התובע נחשף לחומרים בעבודתו. לטענתו, מדובר במעבדה העובדת בהתאם לתקנים מחמירים המקובלים בעולם תוך קיומם של נהלים מוקפדים בעניין זה וכאשר העבודה בוצעה במנדפים סגורים או מנדפים אשר שמרו על החומר בתוך המנדף גם כאשר היה בו חלק פתוח לצורך הכנסה והוצאת החומרים. הנתבע טוען, כי במעבדה נערך ניטור וממנו עולה כי אין במעבדה ריכוזים הגבוהים מרמת הפעולה.

הנתבע טוען, כי התובע לא הוכיח שבעבודתו נחשף לחומרים מסוכנים וכי עדותו ועדות העדה מטעמו הן מגמתיות ואין יסוד לטענה כי כל הזמן נשפכו חומרים. הנתבע מצביע על כך כי כעולה מהעדויות, כאשר מתרחש אירוע בטיחותי יש לדווח עליו באופן מסודר, התובע עבר הדרכות בעניין זה, חוגשו דוחות בטיחות וניתן לראות כי דיווחו על אירועים במעבדה ואולם אלא אינם קשורים לחשיפה בחומרים אלא לחתכים, סחרחורת ועוד. הנתבע מוסיף ומציין כי התובע השתמש באמצעי מיגון וכי אין להטיל דופי בעדויות המעסיק. הנתבע מבקש לדחות את חתביעה מבלי להיזקק למינוי מומחה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ש [Redacted]

16 נובמבר 2017

המצע המשפטי

9. הוראות סעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 קובעות:

"תאונת עבודה - תאונה שארעה תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או מטעמו..."

הלכת פסוקה היא, כי תאונה מורכבת משני יסודות חיוניים: גורם או מחולל מחד גיסא ונזק או פגיעה מאידך גיסא. ברור הוא, כי באין תבלה אין תאונת עבודה וכי תחבלה היא אחת העובדות הצריכות לעילת התביעה וככל עובדה ממערכת המהווה עילת תביעה צריך שהתובע יוכיח אותה (ראו לעניין זה: דב"ע נ"ג/153-0 עוזאד ג'אבר פראג' - המוסד פד"ע כ"ז 50; דב"ע נ"ב/88-0 כאמל קופטי - המוסד פד"ע כ"ט 169; דב"ע שס/96-0 המוסד - אמנון וייל פד"ע לב 225; דב"ע נ"ו/251-0 בצלאל ישנובסקי - המוסד פד"ע ל"א 241).

10. על פי תורת המיקרוטראומה ניתן להכיר ב"תאונה", המקנה זכות לגמלאות, לא רק כאשר מדובר במקרה חד פעמי שמתלווים אליו סימנים מובהקים של מכה, חבלה או הפעלת כח חיצוני כלשהו, אלא גם בצירוף של מקרים (פגיעות) שכל אחד מהם הוא בעל אופי "תאונתי", שניתן לאיתור בזמן ובשטח ואשר הצטברותם גורמת לפגיעה ולנזק - מיקרוטראומה.

11. לתורת המיקרוטראומה מספר יסודות ובהם:

- (1) קביעה עובדתית שהיו תנועות זעירות, חוזרות ומצטברות בעבודתו של המבוטח;
- (2) חוות דעת רפואית המעידה על קיומו של קשר סיבתי בין התנועות הזעירות המצטברות לבין הופעת המחלה (ראו עבל 338/96 המוסד - יוסף גובדיה פד"ע ל"ו 213, 221; דיון נ"א/116-0 המוסד - כמיליה חורי פד"ע כ"ה 25).

כאמור, היסוד הראשון מצריך כי התובע יוכיח שבמהלך עבודתו נגרמו לו אין ספור פגיעות זעירות, שכל אחת מהן הסבה לו נזק זעיר, שלא ניתן לאבחון, עד שהצטברות הנזקים הזעירים הללו, זה על גבי זה, מביאים בשלב מסוים לנזק של ממש הפוגע בכשר עבודתו של התובע (ראו דב"ע מ"ח/77-0 מזרחי - המוסד פד"ע י"ט 538, 549; דב"ע מ"ד/64-0 מיכאלי - המוסד (לא פורסם); בג"ץ 4690/97 המוסד נ' בית הדין הארצי לעבודה ועבדיה כרם, פ"ד נ"ג(2), 529. זיהוי כל אירוע בנפרד משול לדימוי של נזק, המתהווה בגוף על דרך של טפטוף מים על סלע עד להיווצרות חור, ולא כתוצאה מזרם מים שוטף (ראו ש. קובובי רמ"ח ושס"ה - סוגיות בתאונות עבודה בעמ' 99 (1994)).

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"כ [Redacted]

26 נובמבר 2017

12. דרך המלך להוכחת הפגיעה על פי תורת המיקרוטראומה היא שכאשר מניא מבוטח ראיות שמחן עולה כי יתכן שהיו פגיעות זעירות, על בית הדין למנות מומחה - יועץ רפואי (דיון מת/0-11 המוסד - אשר חליוא פד"ע י"ט, 379).

בשלב האמור, הטרומ-רפואי, די בכך שהתובע יראה כי הייתה סדרה של אירועים קטנים בני הפרדה והבדלה זה מזה, אשר לכל אחד מהם אופי תאונתי במובן "תאונת עבודה". פעולות שכל אחת מהן הייתה יכולה להביא לנזק זעיר כנדרש במיקרוטראומה ולו לכאורה.

13. לגבי אותן פגיעות זעירות שהן תוצאה של תנועות חוזרות ונשנות, נפסק כי התנועות אינן חייבות להיות זהות אלא "זהות במחמתן" כהגדרת הפסיקה, דהיינו, דומות האחת לרעותה ובלבד שיפעלו על מקום מוגדר. תדירותן אינה חייבת להיות קבועה, אלא על התנועות לחזור ולחישנות בתכיפות הנמשכת על פרק זמן מספיק לגרימת הנזק המצטבר הפגיע בכוסר עבודת הנפגע (ראו עב"ל 313/97 המוסד - אשר יניב, פד"ע ל"ה 529; עב"ל 364/97 המוסד - שמואל אסף פד"ע ל"ה 463; דב"ע תשך/0-232 המוסד - רבוס חסאן, פד"ע כ"ג 31). השאלה, אם הוכחה תשתית עובדתית המחייבת יישום חילכת המיקרוטראומה, היא שאלה שבעובדה.

הכרעה

14. עיקר טענת התובע היא כי בעבודתו נחשף לחומרים מסוכנים שונים חשיפה זו מיומית המהווה פגיעה אשר יכול וגרמה למחלת סרטן הדם שבה לקה.

בין הצדדים כמעט ואין מחלוקת בנוגע חומרים שהיו בשימוש במעבדה שבה עבד התובע. המחלוקת בעיקרה נוגעת למידת החשיפה של התובע לחומרים המסוכנים. בתצהיר טען התובע לחשיפה לחומרים שהיו במגדפים כאשר חלון המנדף פתוח ואדים רעילים בחלקם נשאבו ובחלקם יצאו החוצה. כן טען התובע כי לבורנטים רבים השאירו את כוסות החומר הרעיל פתוחות על שולחן העבודה והיו אירועים רבים שבהם נשפך חומר על הרצפה או במנדף.

15. לאחר ששמעתי את עדות התובע ועיינתי בתצהיריו ובהודעה שמסר לחוקר, לא מצאתי כי הוא הרים את הנטל להוכיח את גרסתו.

16. בתצהירו ציין התובע חומרים נוספים שלטענתו היה חשוף אליהם (סעיף 7 לתצהיר) וטען, כי אומנם יש חומרים שלגביהם ניתנה הוראה לחבוש מסכה בזמן העבודה אולם וכך עשה, ואולם אין הוראה אשר חייבה להיות עם מסכה בכל השעות במעבדה וכך ייתכן מצב שלבורנט אחר עובד עם חומר פעיל והתובע יחשף אליו. התובע טען תחילה, כי במרבית הזמן היה ללא

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ס [redacted]

16 נובמבר 2017

מסכה ועל כן יש לראותו כחשוף לחומרים מסוכנים כמעט כל זמן העבודה, אך בעדותו סיפר כי כאשר נדרש לעבוד עם חומר מסוכן, חבש מסכה על פי הכללים (עמ' 11-12 לפרוטוקול).

בחקירתו, סיפר התובע כי במסגרת עבודתו הוא נדרש לערוך בדיקות לחומרים שונים כאשר בכל הבדיקות הוא נדרש לשקול את החומרים כאשר השקילה נעשית בתוך מנדף (עמ' 10-11 לפרוטוקול) וככלל על המנדף להיות סגור למעט בזמן שהוא נדרש לעשות שימוש ואז הוא משאיר מקום להכניס את הידיים למנדף (עמ' 11 ועמ' 15 לפרוטוקול).

התובע הודה, כי החומרים מתקבלים בכוס כשהיא סגורה ואותה הוא נדרש לפתוח וככלל פתיחת הכוס נעשית בתוך המנדף. התובע סיפר כי הוא נדרש לבדוק את החומרים השונים תוך שימוש בנוזלים האורגניים שפורטו במכתב 2/2. התובע הודה כי לא נדרש להשתמש בכל אחד מהחומרים בכל יום ויש חומרים שבהם השתמש רק פעם או פעמיים בשבוע ואפילו אחת לשבועיים.

17. מטעם התובע העידה [redacted] אשר ציינה כי החומרים מגיעים בשקיות סגורות ואילו הנוזלים האורגניים מגיעים בכוסות סגורות. הגב' [redacted] ציינה, כי העובדים משתמשים במסכות כאשר הם עוסקים בשקילת חומר נדיף. עוד ציינה [redacted] כי רלון המנדף נותר פתוח כאשר נדרשים לעבוד עם הידיים בתוך המנדף.

18. מטעם התובע העידה [redacted] אשר ידעה לציין את נחלי העבודה במקום ואולם משהתמנתה כמנהלת המעבדה לאחר שהתובע סיים את עבודתו בחברה, לא ידעה להעיד על התנהלותו של התובע בפועל. מעדותה עולה, כי הדוגמאות לבדיקה מגיעות סגורות וחתומות כאשר העבודה עם החומר המוצק נעשית במנדף כימי ופעולת העברה של החומר מהכוס לצלוחית השקילה נעשית בתוך המנדף תוך שהעובד מכניס ידיים למנדף כשהוא מכוסה בביגוד מתאים. עוד ציינה [redacted] כי הזנה של חומר כימי נעשית דרך צנרת דקה כך שהאפשרות לחשיפה רגעית יכולה להיות רק אם ארעה תאונה. העדה ציינה כי לא מועבר חומר בכוס פתוחה וכי כל שפך או תאונה מתועד בכתב ומתבצע תחקיר.

19. מטעם התובע העידה גם הגב' [redacted] אשר שימשה כמנהלת המעבדה בתקופת עבודתו של התובע וגם מעדותה עולה כי השקילה נעשית בתוך מנדף ובדיקות נערכות לאחר שמועבר חומר נוזלי בבקבוק עם פקק סגור לתוך המנדף ושם נעשית הבדיקה לחומר האבקתי. לדבריה, העבודה נעשית תמיד בתוך המנדף אלא אם מדובר בחומר שאינו נדיף או בחומר שאינו חומר כימי. עוד ציינה [redacted] שבמעבדה קיים תורן שתפקידו לאגו שהעבודה מתבצעת כראוי ואם קיימת כוס פתוחה, הוא דואג להכניסה למנדף. הגב' [redacted] ציינה כי כאשר נשארת כוס פתוחה, זה לא נרשם כאירוע בטיחותי, אך הסיכוי שתישאר כוס והאד יגיע

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ד [Redacted]

16 נובמבר 2017

לעובד זה או אחר הוא זעום ביותר (עמ' 35-36 לפרוטוקול). ה[Redacted] צינה כי כאשר נשפך חומר על הרצפה, מדובר בתדירות של כפעם בשנה והאירוע מטופל באופן בטיחותי.

20 בפני הוצגו דוחות אירועי בטיחות שהתקיימו במפעל בתקופת עבודתו של התובע ומעדותו של [Redacted] המשמש כמנהל בטיחות במפעל עולה כי אירועים בטיחותיים קטנים כגדולים מדווחים כדבר שבשגרה. עיון בדיווחים הרלוונטיים לתקופת עבודתו של התובע (7/נ) מעלה כי בכל הנוגע למעבדה שבה עבד התובע לא דווח על אירועים של שפיכת חומרים מסוכנים. העד אישר כי לא מן הנמנע שעובד לא ידווח על אירוע שבו נשפך חומר מסוכן (עמ' 47 לפרוטוקול) ואולם לטעמי אין התובע יכול להיבנות מכך. העובדה כי ייתכן ויש אירועים שלא דווחו, אין משמעה שהאירועים אכן התרחשו בפועל.

21 כעולה מכלל הראיות שהובאו בפני, טענת התובע שלפיה נחשף לחומרים שהיו במנדפים כאשר חלון המנדף פתוח ואדים רעילים בחלקם נשאבו ובחלקם יצאו החוצה, לא הוכחה. התובע עצמו העיד כי דאג לסגור את חלון המנדף בעת פעולתו כאשר לא נדרש לעבוד בתוכו ולא הוכח כי עובדים אחרים לא עשו כן. עוד עולה מהעדויות כי במקרים של שימוש בחומר נדיף או מסוכן נעשה שימוש במסכות.

באשר לטענה לחשיפה כאשר לבורנטים אחרים השאירו את כוסות החומר הרעיל פתוחות על שולחן העבודה, התובע עצמו טען כי הוא לא עשה כן, וטענתו כי עובדים אחרים פעלו בניגוד לחוראות הגם שהיא אינה בלתי אפשרית, לא התרשמתי כי מדובר בדבר שבשגרה. כך גם עולה מעדותה של הגב' אוטרמן כי קיים תורן מעבדה ומפקחי צוותים שתפקידם לדאוג שהעבודה תתבצע על פי הנחלים ואין מקום לקביעה קטגורית שלא נעשה כך. יצוין עוד כי מעדותה של הגב' אוטרמן עולה כי בשליש מהיקף עבודתו נדרש התובע לערוך דוחות בכתב ובעריכת דוחות, ובעשותו כן, לא היה חשוף כלל לחומרים במעבדה.

באשר לטענה לקיומם של אירועים רבים שבהם נשפך חומר על הרצפה או במנדף, גם טענה זו לא מצאתי כי הוכחה. בפני הוצגו דוחות האירועים במעבדה שבה עבד התובע וממנה לא עולה תמיכה לטענה זו של התובע. טענת התובע שלפיה נמנעו עובדים מלדווח על אירועים שכאלה, אף היא אינה סבירה לאור העובדה כי מדובר בעובדים רבים הנוכחים במקום, כאשר במעבדה נמצאים גם מנהלי צוותים ותורן מעבדה ובתווסף לאמור שמדובר בעניין בטיחותי היכול להשליך על בטיחותם של יתר העובדים הנוכחים במקום. נקודת המוצא של התובע כי העובדים ימנעו מלדווח בשל החשש מבירור, אינה עולה בקנה אחד עם החשש של יתר העובדים לפגיעה בטיחותית.

בית דין אזורי לעבודה

ב"ד [redacted]

16 נובמבר 2017

22. על יסוד כל האמור, ובחתחשב בתקופת עבודתו הקצרה של התובע (8 חודשים), לא מצאתי כי התובע הרים את הנטל להוכיח כי נחשף בעבודתו לחומרים מסוכנים באופן חוזר ונשנה העשוי לחקים תשתית עובדתית לטענת המיקרואומה.

23. אשר על כן, דין תביעת התובע - להידחות.

בנסיבות העניין - אין צו להוצאות..

זכות ערעור תוך 30 יום לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ח, (16 נובמבר 2017), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

י

יעל אנגלברג, שהם, וע"פ